

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8335/2547

พนักงานอัยการสำนักงานอัยการสูงสุดโจทก์ นายอึ้ง ยู โธจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 4, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 7, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 8, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 65, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 102, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 53, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 8

ย่อ / หลักกฎหมาย

ขณะที่เจ้าพนักงานตรวจค้นพบยาเสพติดให้โทษ จำเลยลงจากเครื่องบินมาอยู่ในอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานกรุงเทพ เพื่อจะไปขึ้นเครื่องบินอีกลำหนึ่ง จำเลยจึงเข้ามาในราชอาณาจักรไทยแล้ว เมื่อจำเลยมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายซึ่งตามกฎหมายไทยบัญญัติว่าเป็นความผิด จำเลยจึงเป็นผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักรต้องรับโทษตามกฎหมายไทยตาม ป.อ. มาตรา 4

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายกรรมต่างกัน ขอให้ลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 4, 7, 8, 15, 65, 66 และ 102 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 33, 80 และ 91 ริมของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพในข้อหา มี 3, 4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ส่วนข้อหาอื่นให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสอง, 66 วรรคสอง และ 102 จำคุกตลอดชีวิต จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 โดยให้เปลี่ยนโทษจำคุกตลอดชีวิตเป็นโทษจำคุก 50 ปีตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 53 คงจำคุก 25 ปี ริม 3, 4 - เมทิลลีนไดออกซีเมทแอมเฟตามีนและสายรัดของกลาง ส่วนข้อหาและคำขออื่นให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายืน จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "...มีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดในราชอาณาจักรไทยหรือไม่ โจทก์มีนายอนันต์และนายธรรมรัฐเป็นพยานเบิกความทำนองเดียวกันว่า ขณะที่นายอนันต์และนายธรรมรัฐสังเกตการณ์อยู่ที่ทางออกประตูหมายเลข 26 เห็นจำเลยเดินออกมาจากที่พัสดุโดยสารขาออกเพื่อจะเตรียมตัวขึ้นเครื่องบิน จึงเข้าไปขอตรวจค้นพบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว ส่วนจำเลยเบิกความรับว่า จำเลยนำยาเสพติดให้โทษดังกล่าวไปส่งให้แก่ลูกค้าที่เมืองไทเป ดินแดนไต้หวัน โดยสายการบิน อีวีเอ แอร์ เที่ยวบินที่ บิอาร์ 0076 ซึ่งต้องแวะเพื่อเปลี่ยนและส่งผู้โดยสารที่กรุงเทพมหานคร เมื่อมาถึงท่าอากาศยานกรุงเทพ เจ้าหน้าที่ประจำสายการบินประกาศให้ผู้โดยสารที่ประสงค์จะเดินทางไปเมืองไทเปลงจากเครื่องบินเพื่อไปขึ้นเครื่องบินอีกลำหนึ่งที่ทางออกประตูหมายเลข 26 จำเลยจึงเดินลงจากเครื่องบินลำดังกล่าว ผ่านห้องผู้โดยสารขาออกเพื่อจะไปขึ้นเครื่องบินอีกลำหนึ่งที่ทางออกประตูหมายเลข 26 ขณะที่เดินผ่านเครื่องตรวจโลหะมีสัญญาณเตือนดังขึ้น เจ้าพนักงานจึงตรวจค้นจำเลย ในที่สุดก็พบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว

จากคำเบิกความของพยานโจทก์และพยานจำเลยดังกล่าวซึ่งเจือสมพยานโจทก์แสดงให้เห็นว่า ขณะที่ตรวจค้นพบยาเสพติดให้โทษดังกล่าว จำเลยลงจากเครื่องบินมาอยู่ในอาคารผู้โดยสารของท่าอากาศยานกรุงเทพ จำเลยจึงเข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรไทยแล้ว เมื่อจำเลยมียาเสพติดให้โทษดังกล่าวไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ซึ่งตามกฎหมายไทยบัญญัติว่าเป็นความผิด จำเลยจึงเป็นผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักร จำเลยต้องรับโทษตามกฎหมายไทยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 4 ที่ศาลล่างทั้งสองพิพากษาลงโทษจำเลยนั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลย ฟังไม่ขึ้น" อนึ่ง แม้ในระหว่างพิจารณาของศาลอุทธรณ์จะได้มีพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2545 มาตรา 8 และมาตรา 19 ยกเลิกความในมาตรา 15 และมาตรา 66 แห่งพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 และให้ใช้ความใหม่แทน แต่คดีนี้ 3, 4 - เมทิลลีนไดออกซิเมทแอมเฟตามีนของกลางมีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์เกิน 20 กรัมขึ้นไป กฎหมายที่แก้ไขใหม่ มาตรา 66 วรรคสาม ไม่เป็นคุณแก่จำเลย จึงต้องใช้กฎหมายที่ใช้ในขณะกระทำความผิด บังคับแก่จำเลย" พิพากษายืน

องค์คณะ

ชวลิต ยอดเนร · กุลพัชร อธิธิธรรมวินิจ · ประเสริฐ เขียนนิลศิริ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8335/2547>